

VESZPRÉMMEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor. Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor. Egy óra 1 kor.

Lelkészek, tanítók, köznevelési jegyzők 8 koronáért kapják a lapot.

Egyes szám ára a csütörtöki lapból 8, a vasárnapiból 10 fillér.

Főmunkatárs:

dr. Matkovich Tivadár.

Felölös szerkesztő és főtulajdonos:

Uj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Veszprém, Kossuth Lajos-utca 22.

Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok az utcán is árusítottak.

Jobbra-balra.

Oroszországban kiáltott a forradalom. És pedig dupla. Egy talmi meg egy valódi. Két forradalmi kormány van. Az egyik a talmi forradalomé, amelynek a cselekedete voltaképpen egy államesiny és a háboru folytatását célozza, és nem a cárizmus ellen irányul, a másik a szociálistáké és általában a munkásoké, akik a cárizmus ellen dolgoznak és a hékét akarják. A másikkal öztött színjáték-földidézte emezt s nem tudható, hogy rövid időn nem-e azt mondhatják el az in-trikáló bel- és külföldi nagyurak, hogy „törököt fogtunk, de vizz.”

Érdekes, hogy mikor a duma, nagyhercegek és tábornokok közbejöttével lobbott veletl orosz forradalom megválasztotta a kormányát, nyomban egy másik forradalmi kormány is alakult, a szociálisták és a munkások bizalmából. Már most az a kérdés, melyik kergeti el a másikat a forradalom szinpadáról. — A magyar szociálisták az orosz de virágzó korában Gvadányi Peleskei nótáriusában a címszeretpet mindig Megyeri, a híres magyar komikus játszotta, persze óriási sikerrel. Megyerinek egy ízben több napra el kellett utazni; a darabot azonban egyrészt mint kasszadarabot, másrészt *közkívánatra* adni kellett. Megyeri szerepét tehát Szentpéteri, a szintén jeles komikus vette át és szintén nagy tetszés közt játszotta. De csak a második felvonásig. Mert akkor, az időközben hazaérkezett Megyeri hamarosan Zajtay jellemzésébe öltözve bement a szinpadra s a nyílt szinen éppen szónokló Szentpéterit kivont fringijával kihajította, mondván: „Hogy mer kend az én örökömben kontárkodni?” — s aztán ő játszotta végig a szerepet a közönség falrengető tetszésnyilvánításai között. — Ugy reméljük, Oroszországban a második forradalmi kormány játsza majd végig a szerepet. Mert ez jobban ért hozzá.

A hét sváb.

A német kancellár két napot töltött Bécsben, ahol gróf Tisza István is jelen s együtt volt a külügyminiszterünkkel és monarchiánk két miniszterelnökével. Hivatalos és félhivatalos jelentések szerint a két hatalom férfiai és vezetői behatóan megvitatván a jelenlegi politikai és háborus helyzettel összefüggő kérdéseket, azokra nézve a *vélemények teljes összhangja forog fenn*, úgy hogy a kancellár a bécsi fogadtatásról, különösen ama barátságos fogadtatásról, amelyben a nyilvánosság részesítette, rendkívül megelé-

gedetlen nyilatkozott és örömmel emlékezett meg.

Hát ennek az eredménynek a szülőanyja lenne ama felfogás- és állampolitikai-ellentét, amely gróf Károlyi Mihály szerint állítólag a német kancellár és gróf Tisza István között van, mivel hogy szerinte amaz — t. i. Bethmann Hollweg — igazi demokráta, gróf Tisza István pedig konzervatív, retrograd magyarunker?

Ezt a képtelenséget gróf Károlyinak nem hiszi el senki; még az a 7, szóval *hét* ellenzéki képviselő sem, akik mint a mesebeli hét sváb, kormányt buktatni vontak be mosthétfőn a képviselőházba; sőt nem hiszi el még maga gróf Károlyi Mihály sem.

Az igaz, hogy az ellenzék létszáma huszonhétre emelkedett, mikor gróf Károlyi József kezdett beszélni a koncentrációról. És pedig, hogy változatosabb és *citrabb* legyen a dolog, vallási veletlításokat is vegyített bele: keresztény koncentrációról.

Csudálatosan naiv, vagy csudálatosan elfogult és önbírálat hiányában szenvedő ez a mi ellenzékünk, amely amiként azt hiszi, hogy eleget tesz a hazafias és pártbeli feladatainak, ha hatómagával belül opponálni, alkalmatlankodni és kellemetlenkedni a képviselőház tanácsstermébe, azonképpen elég értelmi vagyonnal és sulytal bírónak hiszi, hogy kormányt vállaljon, különösen ilyen sulyosan válságos időkben, mint a mostaniak.

Ez a különbség a régi és mostani politikások között.

Gróf Széchenyi István küzdött Kossuth Lajos ellen, de sohasem vonta kétségbe annak sem a hazafiságát, sem a tehetségét. Ghicz Kálmán, Tisza

Kálmán, Somogyi Ernő küzdöttek Deák és gróf Andrassy Gyula ellen. Épp olyan tisztelettel. Gróf Apponyi, Szilágyi Dezső és Irányi Dániel, Ugron Gábor küzdöttek Tisza Kálmán ellen, a jelenlegi kisebbitő és gyalázkodó módszer nélkül. És például néhai való Csanády Sándor, ha elmondotta is az ő stereotip támadásait „Tisza Kálmán urról”, aki „politikai hitelveit szegre akasztva, Ausztria-Bécs kedvéért a bihari pontok magaslatáról a közönségek fertőjébe süllyedt”, nem gyalázkodott ellene; és főképp nem kérkedett avval, hogy ő jobban tudná vezetni az ország ügyeit, tehát jobb kormányelnök lenne, mint Tisza Kálmán; holt most az epigonok, a liliputiak olyan kritikát merészkednek gyakorolni Gulliver fölött, akiknek a szemhatáruk nem is ér fel annak arculatáig. Mintha ők kanállal ették volna a tudományt, míg gróf Tisza István csak amolyan dilettáns politikus lenne.

Különösen elitélendő e cselekedet gróf Andrassy Gyula részéről, akit ugyan sem epigonnak, sem liliputinak, inkább okos, tanult és tapasztalt államférfiúnak tartunk, mert jobb meggyőződése ellen, személyes motívumok alapján cselekszik; s mert ő neki be kellene látnia, hogy az milyen káros hatással van a politikai életre és a nemzet közéletére, mikor a politikai ellenfelek úgy bannak egymással, mint az ellenségek szoktak.

De hát, sajnos, falra borsó, pusztába kiáltó szó ez mind. A hét sváb, pardon a hét ellenzéki képviselő ezután is be fog ülni a képviselőházba akadékoskodni, gorombáskodni és nevetlenkedni.

A háboru.

A miniszterelnöki sajtóosztály táviratai.

Höfer jelentése.

(Márc. 15.) Keleti harctér: Brzeznaný területén sikeres vállalkozások. Ellenséges hadiépítményeket elpusztítottunk; két orosz tisztet, 258 embert elfogtunk. Repülőink a radzilovi pályaudvart bombázták. — Olasz harctér: Repülőink Luciniconál bombákat dobtak olasz táborokra.

Német jelentés.

(Márc. 15.) Nyugati harctér: Angolokat Armentiéras és Bougujnal véresen visszavertük. St. Michelnél a francia támadások megghiusultak.

A tengerészeti vezérkar jelentéséből.

(Márc. 14.) Buvárhajóink ujjában 17 gőzöst, 2 vitorlást és 3 halászgőzöst súlyszettek el 48.150 bruttóregiszter tonnatartalommal; továbbá egy kis cirkálót és Qu 27 jelzésű kelepcehajót, két tisztet és 4 embert elfogtak.

Bolgár jelentés.

(Márc. 15.) Macedon front: A Presba és Ochrida tó között véresen visszavertük az ellenséget. A rendkívül nagy veszteséget szenvedett franciákat Bitolitól visszavertük.

szavonulásra kényszerítettük. — Román front: Galac katonai berendezéseit ágyztuk.

Höfer jelentése.

(Márc. 16.) Keleti harcér: Stanislaw és Solotvin körül 106 foglyot ejtettünk. — Olasz harcér: Monte Fornotól keletre csapataink betörték az olasz állásokba, azokat elpusztították, 22 alpínt elfogtak.

Német jelentés.

(Nov. 16.) Nyugati harcér: Ripontnál tűzünk megakadályozta a franciák támadását. Cumiéresnél egy francia tábori őrséget elfogtunk.

Höfer jelentése.

(Márc. 17.) Keleti harcér: Nincs jelenteni való. — Olasz harcér: Kosztajcinánál visszavertük az olaszokat. A Karszt-szakaszon élénk repülőtevékenység volt. Az ellenség Arcót és Villa-Lagarinál ágyzta.

Német jelentés.

(Márc. 17.) Nyugati harcér: Kisebb harcok folytak, melyekben 4 tisztet és 50 embert fogtunk el.

Höfer jelentése.

(Márc. 18.) Keleti harcér: Az Erdős Kárpátokban járőreink sikeres munkát végeztek. — Délnyugati harcér: Costabella váránál visszafoglaltuk a 4-én elvesztett előállásokat.

Német jelentés.

(Márc. 18.) Nyugati harcér: Több helyen visszavertünk angol földerítőket. Az Aisne vonalon 36 foglyot ejtettünk, egy francia előretörést pedig megfúrtunk.

Höfer jelentése.

(Márc. 20.) Keleti harcér: Nincs jelenteni való. — Olasz harcér: Repülőtevékenység. Egy különítményünk elfoglalta Schneid magaslakat uraló sziklacsucot.

Német jelentés.

(Márc. 20.) Nyugati harcér: Az A harcvonalon 500 és 800 méter szélességben elfoglaltunk több francia árokvonalat és 8 tisztet és 485 embert elfogtunk. Megvertük a franciákat a Morte Homme lejtőjén és a Chambrette majornál is. — Macedon front: Monasztir körül visszavertük a franciákat. Poroj pályaudvart visszavettük az angoloktól.

A tengerészeti vezérkar főnökének jelentéséből.

(Márc. 19.) Az angol csatornában, az Atlanti és Északi tengeren sülyesztettek el buvárhajóink. Közülük nevezetesebbek: Connaught angol gőzös, Adélaida, Mac Men, Abaja, Gasella és Utopia angol vitorlások, Redkap és II. Ingrant angol halászgőzösök és két ismeretlen angol gőzös, Hamant belga, Cavour olasz, San Theodore orosz, Gracia angol, Theodroff Pangales görög, Stossas, Davanger, Lars Torsleær, Thede, Fradegund és Hermes norvég hajók, gőzösök és vitorlások. Elsülyesztették az Illinois és City of Memphis nevű amerikai gőzösöket és megtorpedózták a Vigilanciát.

Külön orosz béke?

(Márc. 19.) A „Kölnische Zeitung“ szerint milánói lapok a „Morningpost“ ama jelentését reprodukálják, hogy Oroszország hozzájárult ugyan a különbékét tiltó londoni egyezményhez, de forradalom esetére fenntartotta az ehhez való jogát.

Az orosz forradalom.

Az orosz forradalom már olyan nagy méreteket öltött, hogy bizonyosra vehető, miszerint annak lefolyása hosszabb ideig be fog tartani és valószínűleg véres nyomokat fog maga után hagyni. Az érkező hírek

gyakran nagyon ellentétesek, homályosak és nem ösztinteknek látszók. Azért azonban lényegükben olyanok, hogy mindenki kihámozhatja belőlük az igazságot. Az már bizonyosra vehető, hogy azoknak a fegyverek, akik a forradalmat előkészítették, céljaik érdekében inszenálták és felhasználni akarták, célt tévesztett, mert más szereplők is jelentek meg a színen, akik a forradalmat nyitott és őszintén csinálják egy bevallott eszméért s cél érdekében. Szóval a John Bul korcsmáros nélkül csinálta meg a számadást.

Hisszük, hogy rövid időn belül oda fognak fejlődni az események, hogy tisztábban fogunk láthatni, mint most.

Addig is adjuk a legújabb tudnivalókat. A cár csakugyan lemondott a trónról, sőt fiának trónöröklési jogáról. Az erre vonatkozó közzétett manifestum azonban se hogy sem okolja meg a lemondást, csak azt hangoztatja, hogy a háború folytatása érdekében volt erre szükség (?), amely rövidesen győzelemmel fog végződni (?!).

A forradalmat Milner lord készítette elő, akinek ez volt a küldetése. A cár panaszkodott is az angol királynak, hogy körülötte történik valami, az ellen nem tud küzdeni.

Berlinben a szétbomlás jelének tekintik a forradalmat; s hiszik, hogy a félrevezetett néptömeg felre löki a palotaforradalmárokat és megcsinálja maga az igazi alakulást.

A pétervári hatalom lassankint a szocialisták kezére kerül. Az új kabinetben máris belső ellentétek vannak. Az angolok örvendenek, a franciák megdöbbennek.

Az a vélemény, hogy a cár nem mondotta ki az utolsó szót. Mihály nagyherceg manifestumában kijelentette, hogy a hatalmat csak ideiglenesen vállalja; valószínűleg a cárral egyetértőleg cselekedett. Az ellenforradalom kitöréséről mind sürűbben érkeznek a hírek. És míg a „Times“ pétervári jelentése szerint a nagy vezérkar csatlakozott az új, forradalmi kormányhoz, addig viszont arról jön tudósítás, hogy Kaluta és Gorcakov herceg, Poltava és Besszarabia főnökei megtagadják az új kormányt az engedelmisséget. Babiko Archanglszk kormányzója és Kuropatkin, Turkesztán főkormányzója is, Kurszk és Poltava kormányzóságban a nép félbehagyta a tavaszi munkát s a cári himnusz énekelve és Miklóst cárt éltetve vonul végig a falvakon.

Ellenben Odessza, Sosnovszki, Rostov és Soorukus városok polgármesterei azt jelentik az új kormányt, hogy a köztársasági mozgalom aggasztóan terjed. Ennek jele abban is mutatkozott, hogy Péterváron a cári címereket elégették és a csatornába vetették.

A hadsereg hangulata sem kedvező, mert Lvov altábornagy Dünaburg parancsnoka és Anajin altábr. Szebasztopol parancsnoka szintén nem engedelmeskednek az új kormányt. Egyébként Moszkvában még a legközelebbi napokban az utcákon folyt a harc. — Finnországban is véres katonai és polgári lázongások vannak. Sok magas állású hazafit agyonlőttek a katonák, akik forradalmi zászló alatt vonulnak fel az utcákon.

A tisztviselők etikája.

II.

(drr.) A város tisztviselői — mint mondják — érdemet szereztek a jutalmazásra, mert tevékenységük a városnak több százezer koronás hasznot hajtott.

Amde számadást a közönség elé nem terjesztettek. Nem tudjuk, hogy a sok százezer korona pénztári feleslegként jelentkezik-e vagy csak illuzio. Tegyük fel, hogy a száz-ezrek élő valóság.

A rendkívüli időknek azonban még nincs vége, a város kénytelen lesz közjóléti tevékenységét tovább folytatni. Kérdés, hogy a konjunkturák tovább is kezdenek járnak-e. Lehet, hogy a további üzletekre ráfizetünk, esetleg — ha a nyomor sürgetni fog —

áldozatokat is kell hoznunk. A mérleget tulajdonképpen csak háború után tárgyalhatjuk le, ekkor fogjuk látni, hogy a jószág- és tehertételek miképpen állnak egymással szemben, van-e tehát olyan feleslegünk, melyből gavaléroskodhatunk.

Addig minden számadás elsieltet, csak közbeeső tájékozással szolgálhat.

Közélemezésről lévén szó, nem is nagyon örülhetünk azon, ha nekünk, a fogyasztóknak, horribilis haszonról számolnak be. Nem fényes pénztári eredményekre, hanem a közönség érdekeinek önzetlen, olcsó szolgálatára van szükségünk. Különbösen az volna a látszat, hogy egyesek a város erkölcsi és anyagi tőkéjével a maguk javára spekulálnak. Összehoznak fényes pénztári eredményeket, mit törölve azzal, hogy ahhoz a nyomor szaga tapad, csak hogy érdemük nyilvánvaló legyen s jutalmazásra serkentsen.

Tudom, hogy ezuttal erről nincs szó; de lehet ilyen ösztönöket felbreszteni, lia a jutalomosztással nem vigyázunk; ha sietve nem mutatunk rá, hogy érdem csak a közönség olcsó ellátása és nem a százezres üzleti haszon. Ez utóbbi maradjon a kalmárok ideálja.

Azán az érdem érdemének van ez esetben, mint rendszeren, egy másik oldala is. Bármennyire nagybecsűli is az ember a tisztviselői kar tevékenységét, ez — általában az emberi munka — horribilis hasznot, anyagi hasznot értek, nem hajthat. Ha van horribilis haszon, azt — mint köztudomású — lehetővé tették a vérgőzös konjunkturák. Vér és könnyek illata tapad ma minden nagyobb haszonhoz; azt rehabilitálni csak úgy tudjuk, ha viszont a konjunkturák nyomorultjainak az éhezőknek, a hősi halottak, a hadbavonultak nyomorgó hozzátartozóinak segítségére fordítjuk. Itt megtaláljuk azt az igazi érdemet is, melyet keresünk s melynél méltóbb manapság nincsen is.

És ezzel a legszentebb ügyet is szolgáljuk, mert bizony mondom, hogy másként vigyáz a Hinterlandra, a mi itthon levő becses személyünkre az a katoná, aki a családját ellátva, segítve tudja, mint akinek a lelke itthonlevő kedveseinek szenvedésére rágódik. Gondoljunk csak arra, hogy sokszor mulik egyetlen őrt álló katonán is millió sorsa.

A kiszott nagy pénzzel pedig csak egyetlen katonát szabadíthatnánk meg az ártó gondoktól. Ezért állnak polgártársaink körül is a határon, sok kilométer hosszúságban, rajtuk mulik a haza sorsa, nem ártana, ha morális erejüket felesleges pénzünkkel erősítenék — itthon hagyott gondjaik átvételével.

Ez sokkal fontosabb ma, mint azt forszírozni, hogy az itthonlevő aránylag jól ellátott igényeit, ha mindjárt köztisztviselőkről van is szó, minél jobban kielégítsük.

Ma különben sem beszélhetünk csak a tisztviselő nyomoráról. E statusba ma oly sokan tartoznak, hogy mellettük a tisztviselők kara egészen elenyészik. A tisztviselők élvezik legalább béke időbeli jövedelmüket, megszerezve még különféle pótlékokkal, míg az intelligens osztály hadba vonult más tagjai: ügyvédek, orvosok, mérnökök, hogy többet ne említek a hadbavonult kereskedők, iparosok és a többi millió katonai zsoldon élnek s csak kevesen vannak, akik a kb. 300 koronás főhadnagyi havi gázsínál többet is jutnak. És meg kell élniük; pedig ők is családosok és e mellett nagyobb részük a szenvedések emberfeletti kálváriáját járja, vért, életét minden percben kockázza veti.

Nincs ma senkinek többhöz jussa, mint hogy éppen ellátva legyen. Nem úgy, mint béke idején, hanem hogy a szenvedés szolidaritását vállalva, nélkülözve, csak éppen megélhessen. Ezt követeli az idő szentsége, azé az idő, melyhez fogható nincs a föld történelmében és ne is legyen. Szentségtörő az, aki ebben az időben csak a maga igényeit tartja fontosnak. Tessék addig, míg a nehéz napok tartanak, az igényeket tür-

töztetni, együtt szenvedni a szenvedőkkel, akik megmentik számunkra a jelent és csínálják a jobb jövőndöt.

■ VISZKETECSÉGET ■

...rúht, sömört legbiztosabban elmulasztja a

Barna zsír Kis tégely K 1-60, nagy tégely K 3-—, családi adag K 9-—, utasítással rendelhető: Dr. Flesch E. „Korona” gyógytárából, Győr.

Hirek.

— **Személyi hírek.** Hunkár Dénes, vármegyénk közszeretben álló főispánja vasárnap Budapestre utazott, ahol — mint örömmel értesülünk — egy teljesen jelentéktelen műtétet végeztek rajta, ami igen jól sikerült s a beteg teljesen jól érzi magát. Reméljük, hogy főispánunk egészsége mielőbb teljesen helyre fog állni. — Amint részvételt vittük hírül, Koller Sándorné, szül. Gencsy Leontin ömeltósága, udv. tanácsos, Veszprémvármegye nyug. alispánjának neje komolyabb természetű, de nem veszélyes betegségben fekszik veszprémi lakásán. A beteg urindó állapota iránt számosan érdeklődnek tisztelői közül.

— **Uj államtitkár.** Az alig egyhete elhunyt Jeszenszky Sándor miniszterelnöki államtitkár helyébe gróf Klebersberg Kunó kultuszminiszteri miniszteri tanácsost nevezte ki öfelsége a király. A gróf nagytudású, széles látókörű, izmos államférfiúi tehetségű, akinek a nevéhez már sok üdvös alkotás fűződik. Melő utódja lesz kiváló elődjének.

— **Jubiláló közgyűlés.** Ezelőtt 10 évvel, március 9-én választotta meg Komáromban a dunántúli ref. egyházkerület gróf Tisza Istvánt főgondnokká 285 szavazat közül 265 szavazattal. Főgondnoki székfoglaló beszédét pedig 1907. április 30-án tartotta meg gróf Tisza István Pápan. Az egyházkerület 10 éves jubilaris évfordulóját ez év április 30-án egy ünnepi ker. közgyűlés keretében fogja megülni, melyre az ünnepelt főgondnokot küldöttségileg fogják meghívni.

— **Matiné.** A márciusi eszmék ünnepelésére a veszprémi városi zeneiskola matiné rendezett e hó 18-án d. e. 11 órakor a színházban, amelyet nagyszámú érdeklődő közönség töltött meg. A gondosan összeállított műsor minden száma lekötötte a figyelmet s hozzájárult a matiné általános sikeréhez. Az ünnepséget a Himnusszal nyitották meg, melyet a zeneiskola énekkara adott elő szépen, szabatosan. Babos Dezso kegyesrendi tanár magas szárnyalású alkalmi ünnepi beszéde után a zeneiskola növendékeinek zene, ének és szavaltat számai következtek, mindannyi szép előhaladásról tevén tanuságot. Ocsóvszky Aranka Schumann „Altató-dalát” adta elő zongorán; játékaért sok tapsban nyert elismerést. Kocsuba Elemér Ravina Bolero c. darabját játszotta zongorán, apró kezének megfelelően ügyes technikájával, szép színezéssel és jóízléssel, miért is általános tetszést keltett. Csomasz Kató műdalokat énekelt kedvesen érzéssel. Különösen nagy tetszést keltett a Békeima című műdal. Majd zongora-, hegedű- és cimbalomkíséret mellett Hódos Tibor gimn. tanuló szavaltta el a „Petőfi a Hortobágyon” című melódrámát nagyon helyes interpretációban és szép hangsúlyozással. — Steiner Ella zongorajátéka művészi keretek között mozog, az ügyes technikai tudást emeli a meleg előadási képesség; Chopin Grande Valseját adta elő. Záróként a zeneiskola énekkara a „Magyar király indulót” énekelte el, ugy a Kárpáti őrszem című műdal, mindegyiket Gerő Anna zongorakísérete mellett szépen és hatásosan, a

mi dicséretére válik a dirigáló Gaál Sándor énektanárnak.

— **109 áthelyezés,** 96 kinevezés, 22 előmozdítás, 12 szabadságolás, 2065 kinttartás stb. van e héten a Külügy-Hadügy katonai helilapban, melynek előfizetési ára negyedévre 6 korona és amelynek kiadóhivatala IX. ker., Üllői-ut 11—13. szám alatt van.

— **Március 15-ike Pápan.** Pápa város a megszokott ünnepélyességgel és hazafias érülettel hódolt március 15. emlékének a díszesen felbogarozott városban. A több oldalon rendezett ünnepségek között a legimpozánsabb volt az ev. ref. kollégiumé, melyen Csizmadia Aladár ifj. képzőtársulati elnök mondotta a magasröptű ünnepi beszédet. Dukon Béla papnövendék pedig gyönyörűen szavaltá báró Gudesius Leának ez alkalomra irt pályanyertes odáját. Este a városi színházban volt ünnepség, ahol Csiky Gergely az „Örök szövetség” című színművét adták elő igen jeles műkedvelői előadásban. Ünnepségeket rendeztek még az ág. ev. gyülekezet, az áll. tanítóképző ifjusága és majdnem minden iskola.

— **A veszprémi Városi Párt gyűlése.** A párt a Korona-vendéglő sörözőjében március 20-án, kedden délután 5 órakor ülést tartott dr. Óvári Ferenc elnöke alatt. Az ülés tárgya a közgyűlés előkészítése volt.

— **Nincs pályázó.** A városi marhahizlalo fővezetésére vagy a márhák husának kimérésére vállalkozott, keresett Veszprém városa. Hirdetés útján is. Vállalkozó azonban nem akadt. Tartózkodunk e felől véleményt mondani, vajjon ez a jelenség örvendetes jelenség-e, avagy az ellenkezője? Denikve a város tanácsa az állomány eladását határozta el, amelyet egyuttal a hadvezetőségnek és az Orsz. Közéleti. Hivatalnak is felajánlott. Most aztán az lenne a szatira, ha vevő sem akadna!

— **Nem szabad ferdíteni.** Gróf Károlyi Mihály tetszeleg magának abban, hogy gróf Tisza Istvánt lépten-nyomon támadja, s nem kedvetleníti el őt az a sok balsiker, amit eddig eme vállalkozásaiban minden téren sikerült elérnie; és nem veszi észre, hogy e miatt még azok előtt is kezd komikussá válni, akik egyébként nem rokonszenveznek gróf Tisza Istvánnal. Most a március 15-iki 48-as pártvasorán neki támadt gróf Tiszának, Bethmann-Hollweg német kancellár beszédére hivatkozva, azt mondván, hogy nincs német junker, mert a kancellár azt mondotta, hogy a háboru után demokratikus reformok nélkül nincs élet; de van magyar junker, maga gróf Tisza István, aki „mint egy mániákus azt állítja konokul, hogy amit ő a háboru előtt a választójogon reformált, az ezután is teljesen elegendő, mert a népnek az alkotmány sáncába való bevonása az ország romlására lenne”. Nos, hol van az ellenmondás a két nagy államférfi nyilatkozata között, akik bizonyára e téren is megértik egymást s e téren is párhuzamos utakon haladnak? Gróf Tisza István február 28-iki beszédében éppen ugy hangoztatta a háboru utánra a demokratikus reformok szükségét és kiütásba helyezte azok bekövetkezését, mint a német kancellár, de hozzá tette, hogy előbb a társadalmi demokráciát kell megcsinálni azután a politikait, ami magától értetődő dolog is. Ennek a sorrendnek az ellenkezőjét, hogy t. i. előbb a politikait, aztán a társadalmi demokráciát kell és fogjuk a háboru után megcsinálni, a német kancellár egy árva szóval sem mondotta. Gróf Károlyi tehát elcsavarja az igazságot, ami nem megengedett és nem gavalér dolog. Különböznél, hogy ő a német kancellárt nem értette meg. Tisza bizonyosan megérti. Gróf Károlyi inkább megértene a muszákk fő-fő mindenegyéből, akikhez olyan szimpátiával viseltetett, hogy oda is akart utazni nyaralni. Ne beszéljen hát a gróf annyit. Mert az efajta örökös nyelvelés

egy Junkerhez nem, csak egy vén Jungferhez, egy aggszűzhöz illik.

— **A hólyagos himlő veszedelme a szomszédban.** Ugy halljuk, hogy vármegyénkkel szomszédos Győrmegeye pusztai járásának két községében, Szentmártonban és Mezőörsön hólyagos himlőveszetek fordultak elő. Mezőörsön egy harctérről jött katonán észlelték, míg Szentmártonban 10 hólyagos himlőveset közül egy halálos kimenetelű volt. Mivel itt járványról van szó, több község egész lakosságát beoltották. A járvány elterjedését legszigorubb óvintézkedéssel védik és így zár alá vétetett néhány község. Szó van ugyan arról is, hogy országszerte el fogják rendelni a hólyagos himlő elleni beoltást.

— **Szilva.** Pápai újságokban olvassuk, hogy ott a városi szilvának nem akad vevője, ugyannyira, hogy az élelmezési bizottság utasította a lisztirodát, hogy 15 láda kivételével ossza szét a készletet a pápai fűszerkereskedők között úgy hogy azok azt jegy nélkül is árusíthassák. Nos, minálunk meg vevő volna elég, mert előjegyzés is igen sok van, ellenben itt meg portéka, vagyis szilva nincs, mert még nem érkezett meg. Nem lenne jó, hogy a veszprémi közéleti bizottság átvénné a pápaitól az ottani felesleges mennyiséget? Ha ugyan már nem késő, azaz a szilva még szétosztva nincs.

— **Nők alkalmazása a postán.** Mint illetékes helyről értesülünk, a budapesti postaigazgatóság (Városház-utca 18.) a háborus állapot miatt — főképpen Budapesten — négy középiskolát végzett, intelligens nőket nagyobb számban szándékozik alkalmazni.

— **A petróleumért.** Lapunk előző számában közöltük, hogy Veszprém r. t. város polgármestere közhírré tette, hogy a petróleum ára újabbán kilogrammonként 62, literenként 52 fillérben lett megállapítva. Ebben ugyan nem sok öröme tarthatott a város közönségének, mert — sajnos — se 62, se 52 fillérért se kilogrammonként, se literenként, sőt még centigrammonként és centiliterenként sehol petróleum nem kapható. Talán most, hogy mindenre kiterjedő gondosságu alispánunk, dr. Vághely Kálmán az Orsz. Közéleti. Hivatalnál és a keresk. miniszteriumnál táviratban meg sürgette a Veszprémmegyének járó kontingens hátralékának kiutalását, majd csak rászánja magát a Vacuum Oil Company r. t. annak ide szállítására. (Angol neve van a társaságnak, azért van vele baj! A szedőgyerek.)

— **Visszaélések a cipőszipar és kereskedés terén.** A Magyar Cipőkereskedők Országos Egyesületének elnöksége energikusan állást foglalt a cipőipar és kereskedés terén folytatott üzemek ellen és a magyar tisztességes cipőkereskedelem jó hírnevének megőrzése érdekében felszólította a cipőkereskedőket, hogy az utcai célokra alkalmatlan cipőket megvásárlásától határozottan tartózkodjanak.

— **A haragos Aeolus.** Aeolus, a szelek istene, ugy látszik rossz kedvében van, mert a lapok nagy viharokat jelentenek Francia- és Spanyolországból. A spanyol folyók nagyobb része kilépett medréből. Kordova tartományban számos falu és város nem közelíthető meg az áradás miatt. A legtöbb vasúton megakadt a forgalom. Sok emberélet veszett el. Romanones miniszterelnök jelentette, hogy a katasztrófális időjárás miatt a már amugy is komoly munkás- és élelmi-szerválság még sulyosabbra alakult. A máridi kikötőben 500.000 franknyi kár esett. Franciaország középső és északi részében hófúvások voltak, Párisba a nagy hősés miatt tegnap csak kevés élelmszert szállítottak.

— **Vasárnapi Újság.** A lap március 18-iki száma érdekes harctéri képeket közöl különböző harctereinkről s egy külön csoportképet a lövészárókban folyó életéről, Márfy

Ede egyetemi tanár, főhadnagy cikkével, Szurmay Sándor honvédelmi miniszter művészi arcképehez Jákó János írt cikket. Ambrus Zoltánt, a Nemzeti Színház új igazgatóját Feiks Jenő művészi rajzu arcképe s méltató cikk mutatja be. Szépirodalmi olvasmányok: Pekár Gyula és Braun Lily regénye stb. Egyéb közlemények: Jeszenszky Sándor államtitkár és Felletár Emil fővegyszer arcképe s a rendes heti rovatok: A háború napjai. Irodalom és művészet. Szakkjáték, stb. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre *öt korona*, a Világkrónikával együtt *hat korona*. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. Egyetem-utca 4.) Ugyanítt megrendelhető a „Képes Néplap” a legolcsóbb lap a magyar nép számára, fél évre *két korona 40 fillér*.

Adakozzunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

A Török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság (Budapest — Képviselet).

KURTZ GYULA
VESZPRÉMBEN és PÁPÁN

Új és használt
zongora, pianino, harmonium
és cimbalom raktára

Kölcsönzések, javítás- és
hangolások helyben és
vidéken is teljesítettek.
Avult hangszerek-ujakért becsesítettek.

Hirdetmény.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XXXVIII. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1917. április 13. és 14-én tartatik meg. A huzások a Magy. Kir. Lottó-jövedéki Igazgatóság, mint állami ellenőrző hatóság, és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek, a huzási teremben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1917. évi március hó 18-án.

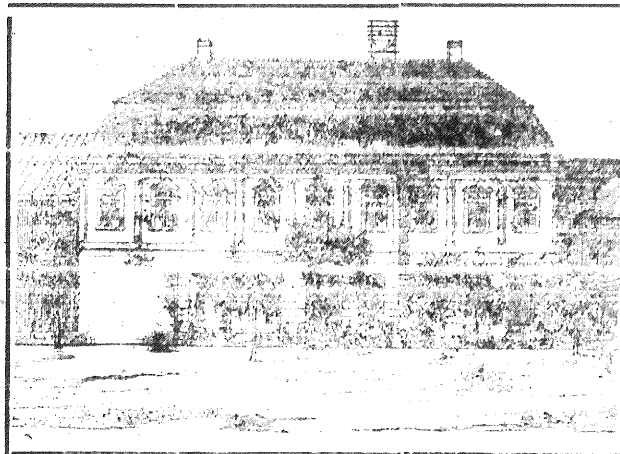
Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Tolnay. Hazay.

Névjegyek, stb.

mindenfélé

könyvnyomdai

munkákat

izlésesen

és

jutányosan

készít

PÓSA ENDRE könyvnyomdája

VESZPRÉM, Rákóczi-tér 3. szám. (Saját ház.)

Könyvkereskedés.

(Telefon 93.)

Könyvkötészet.